

Tu fui, ego eris

Pirmas puslapis: viršutinis panelis – pailgas, horizontalus stačiakampis. Wide angle shot. Kamera kiek pakrypus, pakreipta žemu kampu (įsivaizduok, kad kamera padėta beveik prie pat žemės). Pirmame plane – geležinkelio stoties vaizdas žiūrint į bėgius. Geležinkelio stotis statyta 19 amžiuje – ornamentuotos metalinės sijos, prašmatnios kolonos, suoleliai keleiviams. Stotį apšviečia didelės elektrinės lempos, kurtos tais laikais, kai elektrinis apšvietimas dar konkuravo su dujiniu. Lempų šviesa labai šilta. Pati stotis tuščia, yra ženklų, kad čia neseniai būta žmonių (keli likę pėdsakai sniege netoli bėgių ir pan.) Pirmame plane ypač išskirta viena netoli kameros stovinti kolona ir suoliukas, ant kurio niekas nesėdi; optional – ant suoliuko kažkieno paliktas guli laikraštis. Antrame plane matyti į paltą susisupusi jauno vyro figūra; jis kažką nešasi pailgoje, medinėje dėžėje. Matos, ką tik išlipęs iš traukinio. Iš burnos eina garo tumulai, parodantys, jog lauke (ši stoties vieta – pusiau lauke, pusiau po stogu) ištis šalta. Už jo nugaros, trečiame plane matome prie stoties stovintį didelį, gan prabangiai atrodantį 20 amžiaus pradžios stiliaus garvėžiu varomą traukinį. Tai keleivinis traukinys su vagonu-restoranu ir kupė vagonais; galiniai vagonai trečios klasės, kuriame žmonės sėdi bendrai, ant suolų. Už traukinio matyti žvaigždėtas nakties dangus; žvaigždės ir mėnesiena skverbiasi per debesis, iš kurių krinta snaigės. Naktis neturėtų būti aklina juoda, bet sodriai mėlynos spalvos, kuri derėtų prie oranžinių ir geltonų senovinių elektros lempų šviesų. Vienintelės traukinio durys atidarytos, kitos uždarytos; per atidarytas duris išlindęs konduktorius atsikusęs į garvėžį, kurio nematome, rodo iškėlęs du pirštus, atseit, dvi minutes. Konduktorius dėvi kepurę su snapeliu, uniformą; veidą puošia riesti, sulaižyti, Erkiulį Puario primenantys ūsai.

Žemiau pirmo paveiksluko – trys vertikalūs paeiliui einantys stačiakampiai paveikslukai. Pirmame vyro figūra pavaizduota iš priekio, iki pusės; atsidaręs dėžę jis kažką ištraukia, žiūri žemyn. Antras – vyras pritūpęs kažką padeda prie kolonos, kamera šiek tiek iš už kolonos, kad nematytume, ką tiksliai jis padeda. Vaizdas kiek iš toliau, tokiu kampu, lyg atrodytų, kad tą vyrą kažkas stebi – kažkas, esantis toje pozicijoje, kur pirmame paveiksliuke matėme tuščią suoliuką. Trečias – priartintas susirūpinęs ir liūdnokas vyro veidas, jis žvelgia žemyn į tai, ką padėjo prie kolonos. Aiškiai matome iš burnos virstančius garus; kameros kampas kiek iš apačios, kad matytume virš jo galvos pakibusias gražias lubas prilaikančias sijas ir patį stoties stogą.

Puslapio apačioje – vėl trys paveikslukai, tik skirtingų dydžių ir formų. Pirmas yra gan didelis, du trečdalius horizontalios erdvės užimantis paveikslukas. Kamera tiesiu kampu, pavaizduotas link traukinio bėgantis vyras. Po pažasčia nešasi pailgą medinę dėžę, ji biškį pravira, matosi, kad tuščia. Traukinys jau pamažu juda iš vietos, tarpdury stovintis konduktorius moja vyrui, kad šis paskubėtų. Konduktoriaus vienoje rankų – nuleistas švilpukas. Viršutiniame kairiame paveiksluko kampe yra antras paveikslukas, įterptas kaip inkliuzas. Jame pavaizduotas švilppuką švilpiantis priartintas konduktorius; už jo nugaros matome jaukiai apšviestą traukinio interjerą. Iš konduktoriaus burnos irgi kyla garai. Pirmame pirmo paveiksluko plane matome suoliuką, kuris pirmame puslapio paveikslėlyje buvo tuščias; jame sėdi moteriška figūra, atrodo, kad skaito laikraštį. Trečias paveikslukas – priartintas moteriškos figūros veidas. Iš už laikraščio matome, kad moteris apsimūturėję šalikais veidą, matome tik viršutinę jo dalį. Akys išduoda, kad moteris jauna; akys nukreiptos ne į laikraščio tekstą, bet akylai stebi pradedantį važiuoti traukinį. Tiek moteris, tiek suoliukas krenta į kolonos šešėlį, taigi, pačios moters šešėlio nematome (bus svarbu vėliau). Moters ilgi plaukai susukti į kuodą, nors jos veidas apmūturėjęs, nepanašu, kad šaltis jai labai rūpėtų.

Antras puslapis: pirmas paveikslukas ir antras paveikslukas išdėlioti taip, lyg būtų vieno, horizontalaus paveiksluko, einančio per visą puslapio plotį, dalys; tas įsivaizduojamas ilgas paveikslukas perkirstas per vidurį įstrižai; pirmas paveikslukas (hipotetinio ilgo paveiksluko pirma pusė) yra truputį aukščiau, nei antras paveikslukas. Pirmame paveiksliuke iš tolo pavaizduotas

nuvažiuojančio traukinio galinis vagonas; jo įsikibusi laikosi ką tik ant traukinio užšokusi jauna moteris. Tiesiai priešais ją – metalinės durys, kurios skirtų du vagonus, jei po paskutinio vagono būtų pritaistas dar vienas. Kadangi traukinys jau pajudėjęs iš stoties, pačios stoties matome tik nedidelį gabaliuką, priešais traukinį – apsnigti laukai, miškai. Per debesis šviečiasi pilnatis. Vėjo pagautas tolyn skrieja moters „skaitytas“ laikraštis. Antras paveikslukas – galinio vagono interjeras. Vagonas trečios klasės, bet nenaudojamas; suolai tušti, jame vaikštinėja tik konduktorius, akivaizdžiai atėjęs patikrinti, ar nėra ko tikrinti bilietų. Kamera nukreipta į konduktoriaus nugarą; konduktorius žvelgia per petį taip, lyg ką tik būtų kažką išgirdęs. Dviejų paveikslukų išdėstymas ir panaudotas tas pats kameros kampas nurodo skaitytojams, jog tai, ką konduktorius išgirdo, galėjo būti ant galinio vagono užšokusi moteris.

Trečias paveikslukas, tiesiai po pirmu – „plonas“ horizontalus paveikslukas, nuo vieno puslapio krašto iki kito – konduktorius atidaręs galines važiuojančio traukinio duris (vaizdas iš šono), bet už jų merginos nėra; ši pritūpusi tyko ant traukinio stogo tiesiai virš konduktoriaus, kur jis jos niekaip negali matyti. Mėnesieną paslėpę sniego debesy; konduktorių ir jo šešėlį išryškina iš vagono sklindanti šviesa, bet merginos siluetas prieblandoje. Iš konduktoriaus burnos virsta garai.

Puslapio apačioje – keturi vertikalūs paveikslukai. Pirmame iš jų priartintas konduktorius in medium close up. Veidas kiek susiraukęs, išraiška, lyg būtų kiek įtarus, kad lauke nieko nėra. Durų ir eksterjero framing sukuria pavojaus pojūtį – maždaug, šviesa, sklindanti pro duris, baigiasi Antras paveikslukas – vaizdas iš vagono vidaus, konduktorius vėl in medium close up, atgalia ranka užtrenkia metalines duris. Trečias paveikslukas – priartintos metalinės durys. Jos neužsitrenkusios – duris sustabdžiusi vidun įlindusi merginos ranka. Sprendžiant iš to, kaip į ją trenkėsi durys, galima spėti, kad merginai turėjo labai skaudėti. Ranka įlindus vidun kiek keistoku kampu, plaštaka – išskėstais pirštais (ranka pirštinėta). Ketvirtas paveikslukas – labiau priartinta konduktoriaus galva (matome galvą, pečius, gal kiek žemiau), konduktorius sunerimęs atsigręžęs į laukijas duris – šios trunkosi vėjyje, merginos nematyti.

Trečias puslapis: pirmas paveikslukas – nedidelis vertikalus. Jame pavaizduotas konduktorius iš priekio, framing – atidarytos durys. Svarbiausias elementas paveiksliuke, į kurį nukreipta kamera – už konduktoriaus nugaros šešėlyje tykanti mergina. Turi būti pakankamai toli nuo durų, kad kiltų natūralus klausimas, kaip ji ten pateko. Vaizdas kiek pakreiptas. Konduktoriaus veidas be galo sunerimęs ir nervingas, konduktorius gūžiasi nuo šalčio; net ir vagono viduj jam iš burnos virsta garai, galbūt nuo šalto vėjo šuorų iš lauko. Antras paveikslukas – priartinta mergina in medium close up. Ji pasistiebus siekia lempos antvagono lubų, panašu, ruošias kažką su ja daryti. Paveikslukas nedidelis ir horizontalus. Paveikslukas tiesiai po jo – merginos ranka atitraukta nuo lempos, o lempa išsijungus; vagonė tamsu. Antro ir trečio paveikslukų bendras aukštis lygus pirmam vertikaliam paveiksliukui. Paskutinis paveikslukas pirmoje eilutėje – konduktorius atsisukęs atgalios, jo veide baimė. Priešais jį iš abiejų vagono pusėje prietemoje tęsiasi abi suolų eilės.

Antra eilutė – pirmas paveikslukas didelis, horizontalus. Vaizdas iš konduktoriaus perspektyvos – priešais jį tęsiasi dvi suolų eilės, prietema. Prietemoje kai kurie šešėliai susilieja, atrodo, kaip keli vaiduokliški suoluose sėdinčių žmonių siluetai. Merginos nė ženklo. Vaizdas iš šono – konduktorius susigūžęs eina link vagono priekio, akys išplėstos, stengias į nieką nežiūrėti. Keli šešėliai vagonė ištis primena žmonių siluetus. Mažas kvadratinis paveikslukas, einantis po pirmo – konduktorius atveria duris, vedančias į antrą vagoną. Mažas kvadratinis paveikslukas tiesiai po antruoju – konduktorius stovi vagonų sandūroje (lauke) ir daro duris į antrą vagoną. Vaizdas iš toliau, kad skaitytojai suprastų, ką mato. Paskutinis paveikslukas eilutėje – vaizdas iš už konduktoriaus nugaros. Konduktorius jau bežengęs į antrą vagoną, iš kurio sklinda šviesa, bet pirštinėta plaštaka pabaksnoja jam per petį.

Paskutinė trečio puslapio paveikslukų eilutė – du dideli, kvadratiniai paveikslukai su plonu vertikaliu stačiakampiu tarp jų. Pirmajame pavaizduotas konduktorius, atsisukęs į merginą, kuri stovi tiesiai priešais jį – labai, labai arti. Vaizdas iš šono, medium shot. Mergina nusivyniojusi savo šalikus, konduktorius mato jos veidą, bet skaitytojai jo nemato, mums jį užstoja merginos rankos. Vėlyje plazda merginos šalikai. Pirmą vietą, kur matom, kad su mergina kažkas nelabai gerai – jai iš burnos akivaizdžiai nekyla garas (konduktoriui kyla), ji nemeta šešėlio (bet dėl to nėra labai aišku – konduktorius meta savo šešėlį ant jos). Viduriniame paveiksliuke pavaizduotas konduktorius, susiėmęs už širdies ir virstantis į šoną, ant traukinio bėgių. Veidas išsigandęs. Trečias panelis – vėl vaizdas iš šono. Konduktorius krenta ant bėgių, mergina žengia pro duris į antrą vagoną. Galiniame vagone vėl įsijungusios šviesos.

Ketvirtas puslapis: pirmi du paneliai nedideli. Vaizdas iš šono (to paties, kuris buvo naudotas iki šiol, kad visad būtų aiški judėjimo kryptis. Pirmame panelyje mergina įžengia į vagoną (šis vagonas, skirtingai nei pirmasis, pilnas keleivių), antrame susigūžus atsisėda į tuščią suolą (padaryk suolą lygiagrečių traukinio sienai, kad mergina būtų atsisukus į skaitytoją); jos veidas vėl apmūturietas. Keli žmonės netoli jos pašokę ir atisukę – bet ne į ją, o į atvirą vagono duris. Vienas žmogus rodo ten pirštu. Panašu, jog jie suvokė, kad kažkas nukrito nuo bėgių. Trečias paveikslukas (ilgesnis, horizontalesnis) – vaizdas iš to paties šono, vagone esantys keleiviai bėga į pirmą vagoną pažiūrėti, kas nutiko. Keleiviai dėvi 20 amžiaus pradžios dirbančios klasės drabužiais. Už jų vos vos matome merginą, kuri vis dar nepastebėta sėdi ta pačia poza. Ketvirtas paveikslukas – didelis, 4:3 stačiakampis. Mergina pakilus nuo suolo, kamera vos vos jai virš galvos, iš vagono kampo nukreipta į likusį vagoną. Vagonas ištuštėjęs (likę keleivių asmeniniai daiktai, savaime aišku), vienintelė jame likusi žmogysta yra jaunas paauglys. Jis sėdi prie lango ir apdūjusiu žvilgsniu žvelgia į merginą. Paauglys apsirengęs labai senamadiškais drabužiais, iškrentančiais iš konteksto. Penktas paveikslukas – paauglys priartintas, iš kišenės išsitraukęs senovišką kišeninį laikrodį. Ant jo kažką rodo. Mažytis šeštas paveikslukas – priartintas laikrodis ir paauglio plaštakos. Laikrodyje jis rodo laiką, kuris bus už penkių minučių nuo dabartinio (koks laikas nesvarbu). Ant paauglio riešų galime matyti horizontalius randus. Mažas paveikslukas su merginos reaction shot – ji linkteli paaugliui.

Du apatiniai paveikslukai – abiejuose tas pats horizontalus viso vagono vaizdas. Pirmame iš jų mergina skubriai žengia pro duris į trečią vagoną, paauglys vis dar sėdi ta pačia poza. Antrame iš pirmo vagono išlindęs keleivis šaukia pagalbos – vagonas visiškai tuščias, paauglio nėra nė ženklo.

Penktas puslapis: keturi vertikalūs paveikslėliai puslapio viršuje. Pirmame mergina įžengia į prašmatniai atrodantį vagoną pilną kupė. Antrame – pravėrus vieno kupė duris greit žengia į vidų. Trečiame – kupė durys šiek tiek pravertos, už jų tamsa. Pirmame plane į trečios klasės vagonus bėga keli konduktoriai, tikriausiai patikrint, kas ten per sujudimas. Ketvirtas panelis – mergina stovi kupė viduje, kurią pro langą apšviečia mėnesiena. Kupė miega pasiturinti porė. Matyti, kad merginai nelabai yra kur kupė slėptis, jeigu to prireiktų. Vaizdas iš viršaus, šiek tiek kampu, kad matytųsi visa kupė.

Apačioje – didesnis paveikslukas su inkluziu. Inkluzėje pavaizduota prabundanti moteris ir įjungianti šviesą (gali būti du inkluzai, vienas su prabudimu, kitas su priartinta plaštaka prie lempos jungiklio (kokį nors senovišką sugalvok)), pačiame paveiksliuke pavaizduota prabudusi ir po kupė besidairanti moteris. Du maži paveikslukai šone (išdėstyti vertikaliai ties praeito paveiksluko kraštu): pirmame moteris apsiraminus gūžteli pečiais, antrame pavaizduota, kaip ji išjungia šviesą ir gula atgal miegoti.

Paskutinis paveikslukas puslapyje – didelis, užimantis visą puslapio apačią. Jame vaizdas kiek iš apačios, kupė vėl apšviesta vien mėnesienos. Tiesiai priešais lovą stovi paslaptingoji mergina, jos moteris negalėjo nepastebėti; skaitytojui turėtų kilti klausimas, kur mergina galėjo pasislėpti. Kupė langas aptrauktas šerkšnu, iš miegančios porėlės burnų kyla garas.

Šeštas puslapis – Pirmas panelis didelis, užima beveik visą puslapio viršų. Jame pavaizduotas vaikinai iš komikso pradžios per traukinio langą; taigi, „kamera“ yra traukinio išorėje. Vaikinas sėdi vagone-restorane, aplinkui matome kitus staliukus, prie kurių sėdi, valgo, geria ir kalbasi gerai apsirengę žmonės. Vaikino staliukas prie lango, pro kurį matome vaizdą. Vaikinas sėdi vienas, bet priešais jį ant stalo padėta lėkštė ir taurė – atrodo, kad arba jo kompanionas jau pavalgė (labai švariai) arba nežinia dėl ko lėkštė padėta tuščia. Būtinai du nedideli inkluzai – pirmas su priartintu vaikino veidu. Jis liūdnokas ir labai susimąstęs. Antras – su priešais jį kitoje staliuko pusėje padėta tuščia lėkštė ir taure. Traukinio išorėje matome tarsi kokią nindžę ant važiuojančio traukinio šono užsikabinusią merginą; ši prisilinkus prie stiklo žiūri į vaikiną.

Po šio paveiksluko seka du nedideli – pirmame vaikinai, lyg kažką pajutęs, su nuostaba veide atsisuka į langą. Antrame pavaizduotas jis iš nugaros žiūrintis per stiklą laukan – merginos nematyti.

Sekantis paveikslukas – pailgas horizontalus, nuo puslapio krašto iki krašto. Užsilipusi ant traukinio stogo mergina juo sėlina. Matome, kad traukinys juda greitai; keičiausias elementas tas, kad ant stogo sėdi ir prie ugnelės šildosi du figūros – kareivis su kardu prie šono ir senoviška muškieta (kareivio apsiaustas skylėtas) bei medicinos sesuo. Nuo ugnies einanti šviesa meta šešėlius ant žmonių figūrų, bet pačios figūros jų nemeta. Vaizdas iš šono.

Sekantys keli paneliai – sėlindama mergina žmogystoms jiems linkteli (vaizdas iš priekio), šie jai linkteli atgal ir vienas jų pirštu parodo į traukinio priekį, kuriame įtaisytas garvėžys (vaizdas iš galo; traukinys priekyje labai gerai matosi, nes šiuo metu bėgiai daro nedidelį vingį. Paskutinis panelis – priartinta garvėžio kabina su mašinistu viduje; vaizdas iš lauko, mašinistą vėlgi matome per langus. Mašinistas dėvi žandenai, prabangią uniformą. Garvėžio interjeras pilnas visokių įrengimų; lauke matosi, jog traukinys išvažiuoja iš miškų, prieš jį tikriausiai apsnigti laukai.

Septintas puslapis – pirmame paveiksluke vaizdas kiek iš apačios; mašinistas iš kišenės išsitraukęs prisegamą kišeninį laikrodį, senovišką, bet žymiai modernesnį už tą, kurį turėjo paauglys berniukas. Sekantis nedidelis paveikslukas – laikrodžio vaizdas (priartintas) – praėjusios beveik penkios minutės nuo to, kai paauglys rodė savo laikrodį merginai. Trečias paveikslukas (vis dar pirmoje eilutėje – mašinistas pažvelgia pro langą.

Antra paveikslukų eilutė – abu jie – tas pats vaizdas pro priekin važiuojančio traukinio garvėžio langą. Pirmajame paveiksluke pro langą matome priekyje esantį bėgių išsišakojimą. Vieni bėgiai baigiasi, matomai remontuojami; kiti saugiai važiuoja tolyn. Ties bėgių perjungimo stotele yra svertas; prie svarto niekas nestovi, bet nesvarbu, bėgiai nukreipti gera linkme. Antrame paveiksluke pavaizduotas tas pats vaizdas, tik keli skirtumai – traukinys jau gerokai arčiau išsišakojimo, o prie svarto nežinia iš kur atsiradęs stovi tamsus, neaiškus siluetas su aukštu cilindru. Jis nuleidęs svartą; dabar traukinys suksis bėgiais, kurie už kelių metrų nutrūksta. Mašinisto reaction shot – jis supanikavęs, siekia traukinio stabdymo svirties. Šiame paveiksluke matome, jog garvėžio langai apšerkšniję, vienas jų minimaliai pravertas (prieš tai toks nebuvo).

Puslapio apačioje vienas didelis paveikslukas su dviem mažais inkluzais. Pirmajame priartinta mašinisto ranka, siekianti svarto – ją sustabdo pirštinėta kito žmogaus ranka. Antras inkluzas – priartintas mašinisto veidas, atsuktas į tą pusę, kur turėtų būti rankos savininkas. Veide – siaubas. Pačiame didžiajame paveiksluke pavaizduota ant prietaisų šalia lango pritūpusi ir mašinisto ranką

laikanti paslaptingoji mergina. Ji užima labai daug garvėžio patalpos erdvės; akivaizdu, kad niekaip negalėjo patekti vidun nepastebėta. Langai dar labiau aptraukti šerkšno; mergina akivaizdžiai nemeta šešėlio (tas matoma dėl to, kad šalia sėdintis mašinistas akivaizdžiai meta).

Aštuntas puslapis: Pirmame paveiksliuke vaizdas iš šono ir iš tolo; traukinys nurieda nuo bėgių ir krenta žemyn; matyti, kad smūgio jėga turėjus būt didelė. Antrame paveiksliuke pavaizduotas degantis, sudužęs traukinys; garvėžys sprogsta, nepanašu, kad daug kas galėtų išgyventi. Pirmame plane sudužusį traukinį stebi figūra, stovinti apsnigtam lauke; matom tik jos nugarą, bet galim atpažinti paslaptingojo merginą. Trečias paveiksliukas – vaizdas iš priekio, žmogus pavaizduotas nuo galvos iki kojų; iš degančio traukinio išeina vaikinai, buvęs skyriaus pradžioje ir restorane. Jis atrodo nė kiek nesužeistas, tik nustebejęs. Vaizdas iš jo perspektyvos – apsnigto lauko vidury stovinti mergina, po truputį nusirišanti šalikus sau nuo veido. Ketvirtas paveiksliukas – priartintas merginos veidas. Atrodo visiškai normalus veidas; vienintelis neįprastas dalykas yra visiškai tiesus, plonas ir blyškus randas, dalinantis visą jos veidą pusiau (šalikai iki šiol šį randą slėpė). Mergina šypsosi vaikinui.

Apačioje – vienas didelis paveiksliukas. Jo viršutiniuose kampuose ikomponuoti du nedideli kvadratiniai paveikslėliai, į kuriuos skaitytojas turėtų atkreipti dėmesį pirmiausiai. Pirmame mažame paveiksliuke priartintas vaikinai veidas. Atrodo, kad jis nelabai gali patikėti tuo, ką mato. Akys ašarojančios, nors nepanašu, kad iš lūdesio. Antrame – vaikinai, bėgantis link merginos. Vaikinai nebemeta šešėlio. Didysis paveiksliukas – vaikinai ir mergina apsikabinę apsnigtam lauke. Virš jų šviečia mėnesiena; mėnesiena peršviečia juos kiaurai. Po didžiuoju paveiksliuku – vienas labai plonas, horizontalus juodas paveiksliukas, skirtas sukurti pauzės įspūdžiui.

Devintas puslapis: jo viršuje lygiai toks pat siauras ir tamsus panelis, tik su užrašu: „Fifteen Minutes Ago“

Pirmas normalus panelis – tas pats vaizdas, kaip viso komikso pirmi paveiksliukai, tik vaizdas iš kitos pusės. Matome vaikiną, einantį prie stoties kolonos su siaura, medine dėže. Vaizdas iš šono. Antras panelis – vaizdas priartintas, šiek tiek šonu, šiek tiek vaikinui iš už nugaros. Matome, ką jis padeda prie kolonos. Tai – puokštė gėlių, perrišta tamsiu kaspinu ir kažkokia nuotrauka. Trečias panelis – vaikinai juda link traukinio, bet kamera krypta į nuotrauką. Ketvirtas paveiksliukas – priartinta nuotrauka. Tai juodai balta nuotrauka, kurioje nufotografuota ta pati mergina, kurią sekėme per visą istoriją; skirtumas tik tas, kad jos veido nedalina randas. Mergina šypsosi, dėvi vasarinius drabužius. Apačioje prierašas „Till We Meet Again.“ Penktame paveiksliuke kamera vėl kiek pajudėjus nuo nuotraukos, matome nuvažiuojantį traukinį. Vaizdas toks pats, kaip tame paveiksliuke, kuriame mergina užsikabinus ant traukinio galo. Skirtumas tas, kad pačios merginos ant traukinio nematyti; visgi jos turėtas laikraštis pučiamas vėjo lygiai taip pat, kaip ankstesniam paveiksliuke. Paskutinis puslapio paveiksliukas – vaizdas toks, kad būtų užgriebiamas tiek stoties kampas, tiek tolyn besitęsiantys bėgiai. Tolumoje matom jau visai mažą traukinį. Stoties kampe – didelį mechaninį laikrodį.

Dešimtas puslapis – pirmi trys paneliai beveik identiškai paskutiniam devinto puslapio paveiksliukui. Tas pats stoties kampas, tas pats laikrodis; skiriasi tik laikrodžio rodomas laikas, minutinė rodyklė vis pasislenka per penkias minutes. Paveiksliukų pakraštį gali būti pavaizduoti keli atsitiktiniai žmonės, vaikščiojantys po stotį. Šie trys paveiksliukai vaizduoja laiko tėkmę.

Ketvirtas paveiksliukas – toks pat, kaip pirmi trys, bet dabar tolumoje matome sprogimą ir gaisro pašvaistę, iš ko galime spėti, jog traukinys jau nuvirto nuo bėgių. Penktas paveiksliukas – didesnis, horizontalesnis. Kamera vėl ima judėti į stoties gilumą. Pačiam paveiksliuko kampe vis dar matome gaisro pašvaistę; stoties tolumoje į ją žiūri ir vienas kitą sveikina grupelė žmonių. Tai paauglys, tipas

su aukštu cilindru, medicinos sesuo, kareivis ir kelios figūros, primenančios tas, kurias prieblandoje matė konduktorius. Šalia jų, bet truputį atokiai stovi per liemenis apsikabinę vaikinai su mergina. Visos figūros smarkiai peršviečiamos elektrinių stoties lempų, jų kojos apskritai beveik ištirpsta.

Penktas paveiksliukas – kamera vėl juda link nuotraukos. Šeštasis paveiksliukas – vėl priartinta nuotrauka. Žodžiai „Till We Meet Again“ išblukę, šalia merginos atsirdęs kažkoks balzganas, beformis siluetas. Šeštasis ir paskutinis paveiksliukas – nuotrauka dar labiau priartinta. Žodžių nebelikę, o šalia merginos stovi ir į kamerą šypsosi vaikinai. Pačioje puslapio apačioje – senoviškų filmų intertitles primenantis užrašas „Happy End.“